

۱ رابطه ضریب یکنواختی با زاویه پرتاب در آبیاری بارانی با فشار خیلی کم

مجتبی اکرم

کارشناس کشاورزی بانک کشاورزی

تا ریخ و وصول، بیستم اسفند ماه ۱۳۶۲

چکیده

طرز کار چند آب پاش^۲ مختلف با زوایای پرتاب^۳ متفاوت، تحت فشارهای مختلف خیلی کم در شرایط بدون وزش باد با معیار ضریب یکنواختی مورد ارزیابی قرار گرفت. در مورد دو آب پاش که طرز کار بهتری داشتند، زاویه شیب پایه آب پاش تغییر داده شد تا زوایای پرتاب مختلفی ایجاد گردد. آزمایشات در فشارهای مختلف تحت شرایط بدون باد با افزایش زاویه پرتاب به ۶ درجه به درجه انجام گرفت. در پایان، یک نوع آب پاش با چهار زاویه پرتاب مختلف در شرایط وجود وزش باد آزمایش گردید. در شرایط بدون باد، زاویه پرتاب حدود ۳۶ درجه بهترین نتیجه را عاید کرد. در بادهای با شدت کم و متوسط (۲-۶ متر در ثانیه یا ۴/۴۷ تا ۱۳/۴۲ مایل در ساعت)، زاویه پرتاب حدود ۳۰ درجه بهترین نتیجه را داد. در بادهای با شدت زیاد (بیشتر از ۶ متر در ثانیه یا ۱۳/۴۲ مایل در ساعت)، ضریب یکنواختی با این زاویه پرتاب، بخصوص در فواصل زیاد، کاهش ناگهانی یافت.

مقدمه

یکی از مهمترین مشکلات در گسترش آبیاری بارانی، بالابودن هزینه انرژی است. هدف آبیاری با فشار خیلی کم این است که انرژی مورد نیاز را کاهش دهد. بعبارت دیگر کاربرد آبیاری بارانی با فشار خیلی کم همراه با در برداشتن مزایای آبیاری بارانی، باعث صرفه جویی در مصرف انرژی می گردد. علاوه بر این در برخی مناطق با وجود انرژی ارزان قیمت

بر اساس طبقه بندی انجمن آبیاری آمریکا (۶)، سیستمهای با فشار کم به آنهایی اطلاق می گردد که تحت فشار $\frac{1}{3}$ تا $\frac{2}{3}$ آتمسفر کار می کنند. برتوکلر (۳) حد فاصل بین $\frac{1}{3}$ تا $\frac{4}{3}$ آتمسفر را فشار خیلی کم نامیده و اولین کسانی بودند که در سال ۱۹۷۷ آزمایشاتی با فشار خیلی کم انجام دادند.

۱- این تحقیق تحت نظر و راهنمایی Dr. Jack Keller، استاد و رئیس دپارتمان مهندسی کشاورزی و آبیاری دانشگاه ایالتی یوتا انجام گردیده است.

2- Sprinkler

3- Trajectory angle

موقعیتهایی وجود دارند که کاربرد آبیاری بارانی با فشار خیلی کم را امکان پذیر می نمایند. بعنوان مثال می توان استفاده از این نوع آبیاری را در مناطقی که در آنها فشار ثقلی کم وجود دارد ذکر نمود.

از طرف دیگر، مشکلاتی در کاربرد آبیاری بارانی با فشار خیلی کم وجود دارد. بر اساس مطالعات کریستین سن (۴)، در هر آب پاش معین هرچه فشار آب کمتر گردد سرعت پخش^۱ بیشتر گردیده، فشار قطرات آب بر روی خاک افزایش یافته و یکنواختی پخش آب کاهش می یابد. وی نتیجه گرفته است که هرچه فشار کمتر باشد آب پاشها بایستی بفواصل کمتر از یکدیگر قرار گیرند. برت وکلر (۳) متذکر گردیده اند که در آبیاری بارانی با فشار خیلی کم قطر دایره خیس شده عموماً "کمتر از ۱۲ متر است در حالی که این قطر در روشهای متداولی که بر اساس فشار متوسط کار می کنند، بیش از دو برابر بوده مساحتی حدود چهار برابر را خیس می نماید. باین ترتیب کار با سیستمهایی که با فشار خیلی کم کار می کنند زارع را با دو مشکل مواجه می سازد. یا بایستی تعداد آب پاشها، لوله و اتصالات در واحد سطح را زیادتر نماید یا اینکه دفعات تعویض محل آب پاشها را بیشتر کند. هر دو این حالات گران تمام می شوند. تحقیق در مورد آبیاری بارانی تحت فشار

خیلی کم از سابقه ای کوتاه برخوردار است پس از بحران انرژی در دهه ۱۹۷۰ و بمنظور کاهش مصرف انرژی، برت وکلر (۳) در سال ۱۹۷۷ مطالعاتی را در دانشگاه ایالتی یوتا آغاز کردند. آنها چهار نوع اصلی آب پاش را با فشار خیلی کم مورد آزمایش قرار دادند. این چهار نوع عبارت بودند از:

- الف - آب پاشهای افشان^۲
- ب - لوله منفذدار^۳
- پ - آب پاشهایی که در اثر نیروی عکس العمل آب به چرخش در می آیند^۴
- ت - آب پاشهایی که با ضربه بحرکت در می آیند.^۵ این آزمایشات نشان داد که آب پاشهای نوع "ت" نسبت به انواع دیگر بعلل زیر برتری دارند:
  - ۱- در مقایسه با نوع "الف" قطر خیس شده آنها بیشتر بوده و سرعت پخش کمتری دارند.
  - ۲- در مقایسه با نوع "ب" سرعت پخش کمتری دارند.
  - ۳- در مقایسه با نوع "پ" قطر خیس شده آنها بیشتر بوده و مقاومت آنها در مقابل گرفتگی زیادتر است.
  - ۴- در مقایسه با انواع دیگر نسبت به گرفتگی مقاومتر هستند.

آلرد (۱) در همین دانشگاه کوشید تا شکل دهانه های^۶ ساخته شده را بنحوی اصلاح کند که قسمتی از آب بدون وجود مانعی از آن خارج شده و

1-Application rate

3-Perforated pipe

5-Impact rotated sprinklers

2- Spray head sprinklers

4- Reaction rotated sprinklers

6- Nozzles

هدف این تحقیق، مطالعه رابطه بین زاویه پرتاب آب و طرز کار آبیاری بارانی تحت فشار خیلی کم می باشد. در این بررسی، معیار سنجش ضریب یکنواختی کریستینسن^۳ بشرح زیر بوده است:

$$CU = 100 \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^N |P_i - \bar{P}|}{N\bar{P}} \right) \quad (1)$$

که در آن CU ضریب یکنواختی پخش آب به درصد، P_i بارش اندازه گیری شده در هر یک از N نقطه ای که بفواصل مساوی از یکدیگر روی یک شبکه مربع شکل قرار گرفته اند و $\bar{P}$ ، متوسط بارش در N نقطه می باشد.

مواد و روشها

در آزمایشات انجام شده آب پاشهای که همگی دارای یک دهانه بوده و با زوایای پرتاب مختلف برای کاربرد فشارهای خیلی کم ساخته شده اند، بشرح زیر مورد استفاده قرار گرفته اند:

۱- آب پاش با زاویه پرتاب ۶ درجه، بقطر ۴ میلیمتر (۵/۱۶ اینچ) و با دهانه استوانه ای (آب پاش A).

۲- آب پاش با زاویه پرتاب ۱۵ درجه، بقطر ۳/۱۸ میلیمتر (۱/۸ اینچ) و با دهانه استوانه ای (آب پاش B).

۳- آب پاش با زاویه پرتاب ۱۶ درجه، بقطر ۳/۱۸ میلیمتر (۱/۸ اینچ) و با دهانه استوانه ای (آب پاش C).

۴- آب پاش با زاویه پرتاب ۲۰ درجه، بقطر ۳/۹۷ میلیمتر (۵/۳۴ اینچ) و بشکل جاکلیدی

با این ترتیب، شعاع خیس شده را افزایش دهد و در عین حال نحوه توزیع آب در حوالی آب پاش نیز مناسب باشد. وی به این منظور چهار دهانه طراحی نموده و ساخت که سه تای آنها شلجمی^۱ و دیگری بشکل مخروط ناقص و همگی واگرا بودند. نتیجه این بود که دهانه های با قسمت شلجمی واگرا دارای شعاع خیس شده بیشتری بوده و نحوه توزیع آب در آنها نیز از آنچه که کارخانه سازنده طراحی نموده بهتر بود. لیکن این دهانه ها در مقابل اختلاف فشار با ثبات نبوده و تغییرات ناگهانی زیادی در نحوه پخش آب از آنها دیده شده و ارزش کاربردی خود را در عمل از دست دادند. آرد (۱)، همچنین با نصب میله ای^۲ در سه محل مختلف بعد از دهانه آب پاشهای که برت و کلس (۳) پیشنهاد نموده بودند، آزمایشاتی انجام داد. یکی از این دهانه ها با میله ای دراز و قابل تنظیم که روبروی محور دهانه قرار نمی گرفت بهترین نتیجه را داد. با یک تحلیل اقتصادی و مقایسه این دهانه که با فشار خیلی کم کار می کرد با روشهای متداول که با فشار زیاد کار می کنند (۶۲ PSI یا ۴/۳۶ اتمسفر) معلوم گشت که آبیاری بارانی با فشار خیلی کم بخصوص در مناطقی که نیروی کار گزینا و بهای انرژی نیز گران است مقرون بصرفه می باشد.

یافتن انواع آب پاشهای جدید یا اصلاح آب پاشهای موجود بنحوی که بتوانند با فشار خیلی کم کار کنند از نظر اقتصادی و همچنین از نظر صرفه جویی در مصرف انرژی، دارای اهمیت ویژه ای است.

نمودن مقادیر بارندگی در هر نقطه شبکه و استفاده

از فرمول (۱)، ضریب یکنواختی برای فواصل مختلف محاسبه گردید.

نتایج آزمایشات مذکور نشان داد که

آب پاش F از نظر یکنواختی پخش آب از سایر آب پاشها بهتر است. لذا این آب پاش به همراه

دو آب پاش A و G که از نظر ساختمانی کاملاً

شبه یکدیگر بودند و تفاوت آنها فقط در

زاویه پرتاب آب بود، برای مطالعات بعدی

انتخاب گردیدند. برای مطالعه اثر زاویه

پرتاب بر ضریب یکنواختی، به پایه آب پاش

در محاذات باران سنجها، شیب مناسب داده شد.

شکل ۱ چگونگی تغییر زاویه پرتاب را نشان

می دهد. آزمایشات در شرایط بدون باد با

زوایای ۶ تا ۳۶ درجه برای آب پاشهای A و G و ۷

تا ۳۷ درجه برای آب پاش F، با تغییر زاویه ۶

درجه انجام پذیرفت. ضریب یکنواختی برای

فواصل مختلف همانند آزمایشات قبلی با

استفاده از مدل ریاضی محاسبه گردید.

برای مطالعه اثر زاویه پرتاب بر ضریب

یکنواختی در شرایط باران سنجها، آب پاشهای

A و G که از نظر ساختمانی کاملاً شبه یکدیگر

بودند و فقط زاویه پرتاب آنها متفاوت بود،

انتخاب گردیدند. پس از انجام آزمایشات لازم

با دو آب پاش مذکور (با زوایای پرتاب ۶ و ۳۰

درجه)، بدقت زوایای پرتاب این دو آب پاش

بترتیب به ۱۴ و ۲۲ درجه تغییر داده شد و

آزمایشات دیگری بر روی آنها انجام گرفت.

( )، (آب پاش D).

۵- آب پاش با زاویه پرتاب ۲۲/۵ درجه، بقطر

۳/۱۸ میلیمتر (اینچ) با دهانه استوانه^ی

بشکل دوجا کلیدی ( )، (آب پاش E).

۶- آب پاش با زاویه پرتاب ۲۵ درجه و با سایر

مشخصات آب پاش E (آب پاش F).

۷- آب پاش با زاویه پرتاب ۳۰ درجه، بقطر ۴

میلیمتر (اینچ) و با دهانه استوانه ای

(آب پاش G).

آب پاشهای فوق در داخل ساختمان در سرعت

بادی معادل صفر مورد آزمایش قرار گرفتند.

آب پاشها بر روی پایه ای بقطر ۳ اینچ نصب

گردیدند بطوریکه ارتفاع آنها از سطح فوقانی

قوطیهای باران سنج حدود ۶۱ سانتیمتر (۲

فوت) بود. بجای ایجاد شبکه مربع شکل باران -

سنجی که در تعیین ضریب یکنواختی بکار می رود،

فقط یک ردیف قوطی باران سنج در امتداد یکی

از شعاعهای دایره خیس شونده با فاصله ۵ سانتی

متر (۱/۶۴ فوت) از یکدیگر قرار داده شد. مدت هر

آزمایش ۲ ساعت بود و بر روی هر آب پاش، سه

آزمایش در فشارهای ۵/۸۳ آتمسفر، ۱/۵۳ آتمسفر

و ۱/۳۷ آتمسفر (بترتیب معادل ۱۵، ۱۲ و ۲۰

پوند بر اینج مربع) انجام گرفت. بکمک یک مدل

ریاضی از مقادیر بدست آمده از باران سنجها،

ابتدا مقادیر بارش در گوشه های شبکه مربع شکل

فرضی، محاسبه و سپس با فرض کردن همین آب پاش

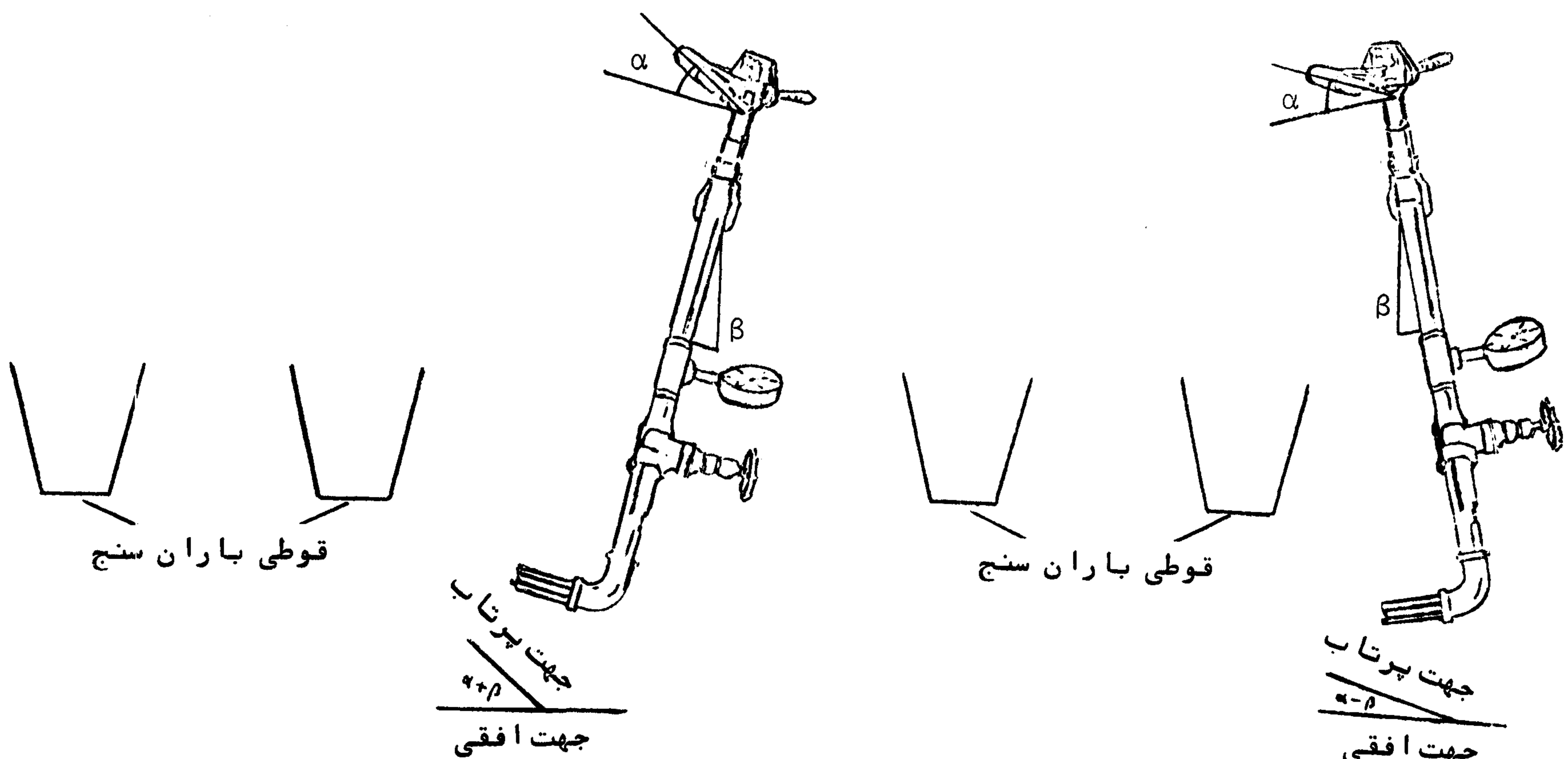
در فواصل مختلف (فاصله آب پاشها روی خطوط

جانبی^۱ و فاصله خطوط جانبی از یکدیگر) و جمع

مدت هریک از این آزمایشات معمولاً دو ساعت بود. قوطی های باران سنج بر روی شبکه مربع شکل بفاصله ۵ فوت (۱/۵۲ متر) از یکدیگر قرار گرفته و آب پاش در مرکز یکی از این مربعات قرار داده شده بود. ضریب یکنواختی با استفاده از یک برنامه کامپیوتری دیگر، با فرض وجود آب پاشی با همین خصوصیات در فواصل مساوی، محاسبه گردید.

مدت هریک از این آزمایشات معمولاً دو ساعت بود. قوطی های باران سنج بر روی شبکه مربع شکل بفاصله ۵ فوت (۱/۵۲ متر) از یکدیگر قرار گرفته و آب پاش در مرکز یکی از این مربعات قرار

ب- افزایش زاویه بمیزان β درجه

الف- کاهش زاویه بمیزان β درجه

شکل ۱- نحوه افزایش و کاهش زاویه پرتاب

نتایج

۱- تغییرات ضریب یکنواختی در اثر تغییرات فشار:

تغییرات ضریب یکنواختی در اثر تغییرات فشار با استفاده از رابطه زیر محاسبه گردیده است:

۲- تغییرات ضریب یکنواختی در فشارهای مختلف در فشار بالاتر و $(CU_L)_{av}$ همان پارامتر در فشار کمتر می باشد.

جدول شماره ۱ درصد تغییرات ضریب یکنواختی

در اثر تغییر فشار را در فشارهای خیلی کم نشان می دهد. بطوریکه از این جدول استنباط می گردد:

الف- تغییرات ضریب یکنواختی بین ۱۵ و ۲۰ پوند بر اینچ مربع (بترتیب ۱/۰۳ و ۱/۳۷ و ۱/۴۱ تمسفر)،

۱- تغییرات ضریب یکنواختی در اثر تغییرات فشار:

تغییرات ضریب یکنواختی در اثر تغییرات فشار با استفاده از رابطه زیر محاسبه گردیده است:

۲- تغییرات ضریب یکنواختی در فشارهای مختلف در فشار بالاتر و $(CU_L)_{av}$ همان پارامتر در فشار کمتر می باشد.

جدول شماره ۱ درصد تغییرات ضریب یکنواختی

در اثر تغییر فشار را در فشارهای خیلی کم نشان می دهد. بطوریکه از این جدول استنباط می گردد:

الف- تغییرات ضریب یکنواختی بین ۱۵ و ۲۰ پوند بر اینچ مربع (بترتیب ۱/۰۳ و ۱/۳۷ و ۱/۴۱ تمسفر)،

$$\text{درصد تغییرات } CU = \frac{(CU_H)_{av} - (CU_L)_{av}}{(CU_L)_{av}} \times 100 \quad (2)$$

که در آن، $(CU_H)_{av}$ متوسط ضریب یکنواختی

بسیار کمتر از همین تغییرات بین فشارهای ۱۲ و ۱۵ پوند براینج مربع (۰/۸۳ و ۱/۰۳ آتمسفر) می باشد. این مطلب در مورد کلیه آب پاشهای آزمایش شده بجز آب پاش G صادق بوده است.

جدول ۱- تغییرات ضریب یکنواختی در اثر تغییرات فشار برای آب پاشهای مختلف در شرایط بدون وزش باد

نوع آب پاش	درصد تغییرات بین ۱۲ و ۱۵ پوند براینج مربع*	درصد تغییرات بین ۱۵ و ۲۰ پوند براینج مربع	درصد تغییرات بین ۱۲ و ۲۰ پوند براینج مربع
A	۲۷/۱	۱۹/۹	۵۲/۴
B	۱۷/۸	۱/۹ -	۱۵/۶
C	۶/۴	۰/۸ -	۵/۶
D	۱۹/۰	۴/۱	۲۳/۹
E	۲۸/۰	۳/۱	۳۲/۰
F	۱۷/۲	۸/۷	۲۷/۴
G	۸/۴	۱۳/۹	۲۳/۵
متوسط	۱۷/۷	۶/۷	۲۵/۸

* یک پوند براینج مربع = ۰/۰۶۹ آتمسفر

ب- کاهش معادل ۲۵ درصد در فشار اولیه ۲۰ پوند براینج مربع (تقلیل فشار از ۲۰ به ۱۵ پوند براینج مربع) باعث ایجاد فقط ۶/۷ درصد کاهش در ضریب یکنواختی شد در حالی که کاهش معادل ۲۰ درصد در فشار اولیه ۱۵ پوند براینج مربع (تقلیل فشار از ۱۵ به ۱۲ پوند براینج مربع) باعث کاهش ضریب یکنواختی بمیزان ۱۷/۷ درصد گردیده است. در طراحی آبیاری بارانی که با فشار معمولی کار می کنند، در نظر گرفتن ۲۰ درصد اختلاف فشار در طول خط جانبی معمولاً مجاز می باشد. در طرحهایی که با فشار خیلی کم کار می کنند چنانچه آب پاشها

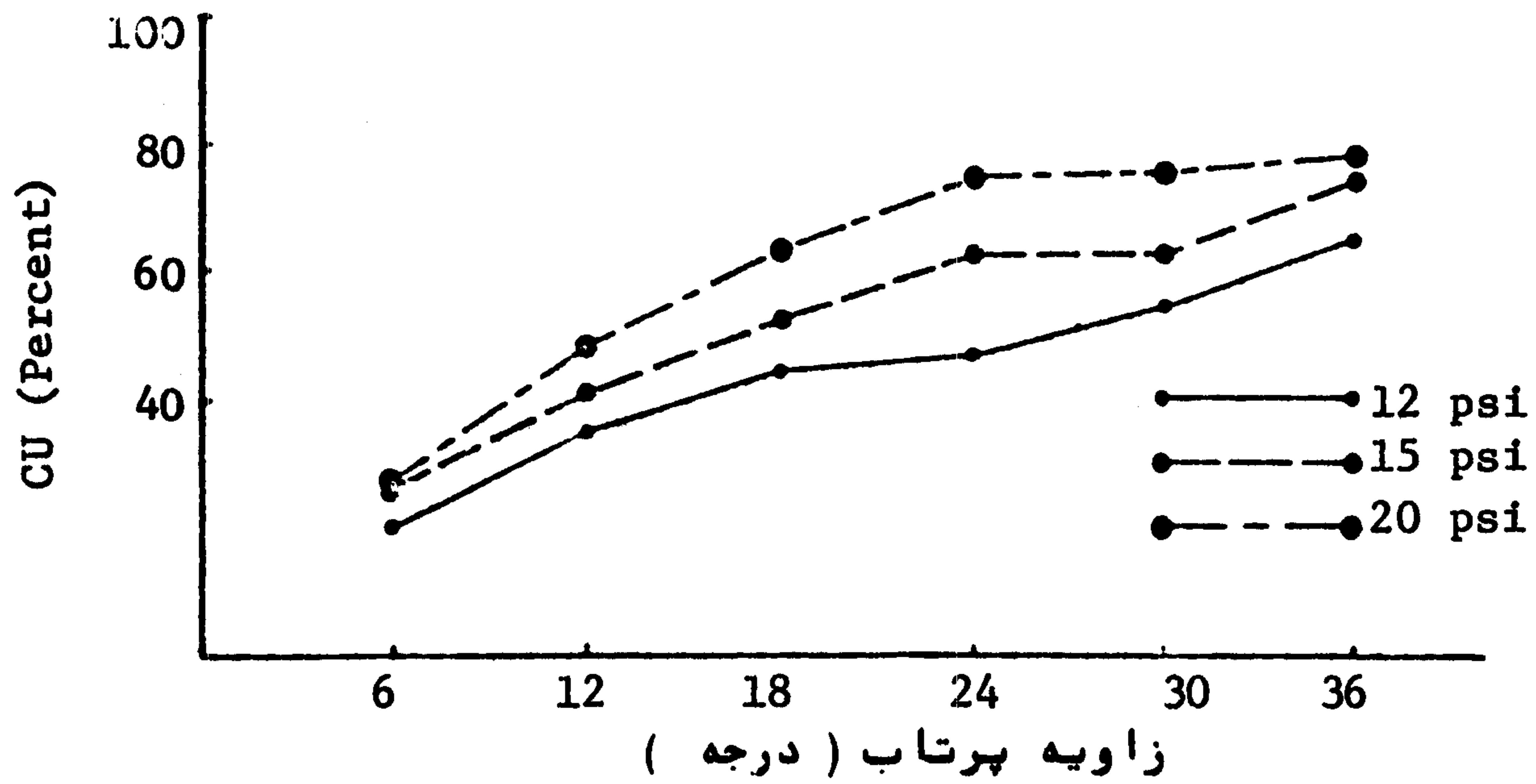
با دقت انتخاب نشده باشند، در نظر گرفتن ۲۰ درصد اختلاف فشار ممکن است باعث ایجاد مشکلات جدی گردد.

۲- رابطه ضریب یکنواختی با فشار و زاویه پرتاب تحت شرایط بدون باد:

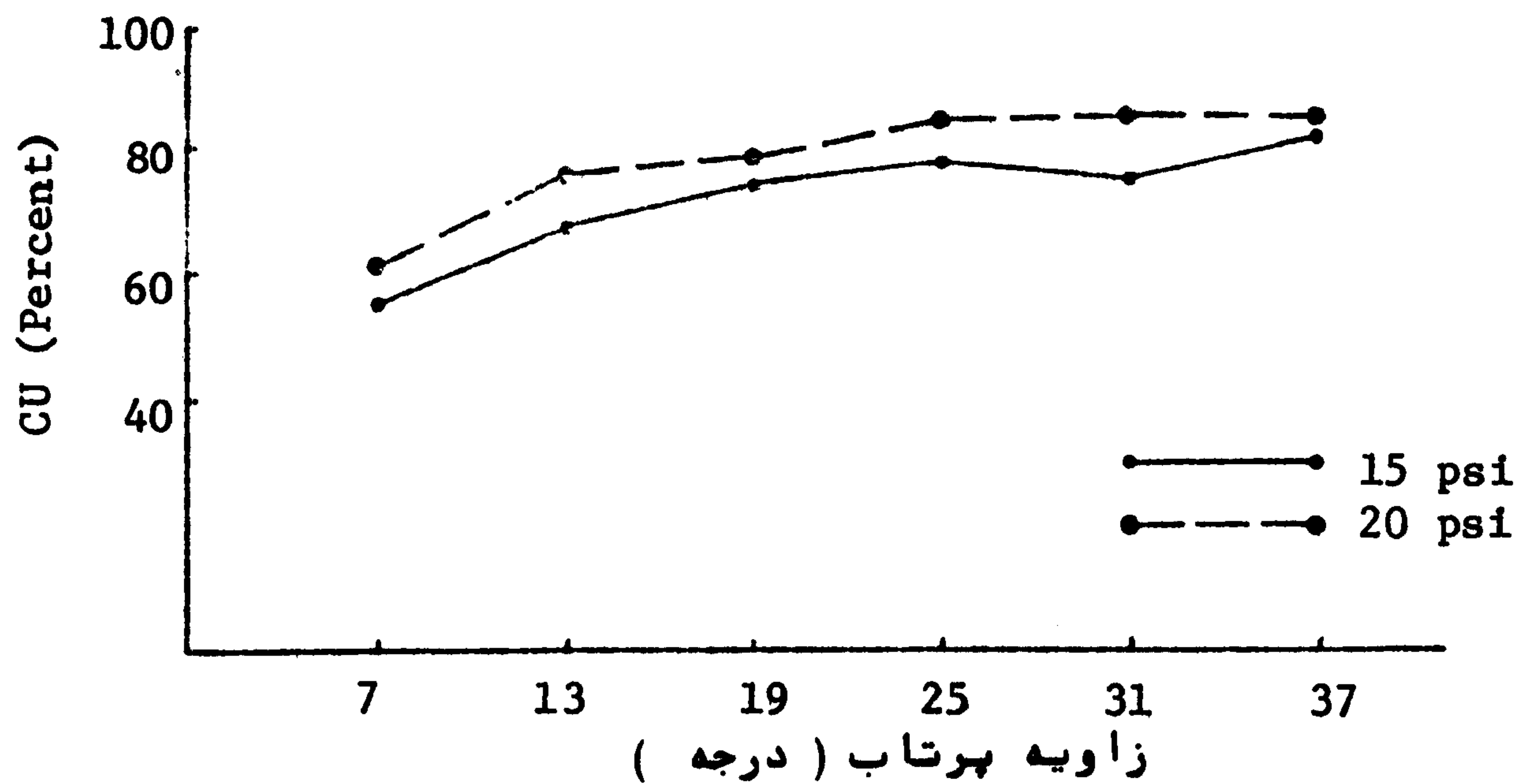
تغییرات ضریب یکنواختی در زوایای پرتاب مختلف و در فواصل ۴۰ فوت x ۴۰ فوت (۱۲/۲ متر x ۱۲/۲ متر) برای آب پاشهای نوع A و G و آب پاش نوع F به ترتیب در اشکال ۲ و ۳ بعنوان مثال نشان داده شده است. از این دو شکل برمی آید که هر چه فشار بیشتر باشد توزیع آب بهتر صورت می گیرد. بعنوان

رفته و موقعیکه فشار از ۱۵ به ۲۰ پوند بر اینچ مربع (۱/۰۳ به ۱/۳۷ اتمسفر) افزایش می یابد، ضریب یکنواختی ۱۱/۹ درصد بطور متوسط برای ترکیب فاصله (روی خطوط جانبی و بین آنها) افزایش پیدا می نماید.

مثال با کاربرد رابطه (۲) مشخص می گردد که در مورد آب پاشهای A و G هنگامیکه فشار از ۱۲ به ۱۵ پوند بر اینچ مربع (۰/۸۳ به ۱/۰۳ اتمسفر) افزایش می یابد، ضریب یکنواختی ۱۸/۳ درصد بالا

شکل ۲- رابطه ضریب یکنواختی با زاویه پرتاب در آب پاشهای نوع A و G با فاصله ۴۰×۴۰ فوت در شرایط بدون باد.

شکل ۳- رابطه ضریب یکنواختی با زاویه پرتاب در آب پاشهای نوع F با فاصله ۴۰×۴۰ فوت در شرایط بدون باد.

۴- حداکثر فاصله پیشنهادی (روی خطوط جانبی

وبین آنها) تحت شرایط بدون وزش باد:

در جدول ۲ حداکثر فاصله پیشنهادی آب پاش ها با زوایای پرتاب و فشارهای مختلف ارائه گردیده است. حداکثر فاصله پیشنهادی با دوز ابطه زیر بدست آمده است:

الف - فاصله روی خطوط جانبی و بین آنها از ۲۰

فوت در ۲۰ فوت (۱/۶ متر x ۱/۶ متر) کمتر نباشد.

ب - حداقل ضریب یکنواختی مساوی و یابزرگتر از ۸۰ درصد باشد.

بطوریکه از جدول ۲ برمی آید در شرایط بدون

باد، فواصل بین آب پاشها روی خطوط جانبی و فواصل بین خطوط جانبی هنگامیکه زاویه پرتاب بسمت حدود ۳۶ درجه میل می کند تقریباً "همان فواصلی است که در آبیاری بارانی با فشار متوسط و با زاویه پرتاب کمتر عاید می شود.

۵- نتایج آزمایشات آب پاشهای A و G

در شرایط وجود باد:

آزمایشات صحرائی در شرایط وجود باد در دو حد سرعت باد یعنی ۲ تا ۴ متر در ثانیه (۴/۴۷ تا ۸/۹۵ مایل در ساعت) و ۴ تا ۶ متر در ثانیه (۸/۹۵ تا ۱۳/۴۲ مایل در ساعت) بعمل آمده است. متوسط ضرایب یکنواختی برای زوایای پرتاب ۱۴، ۲۲، ۳۰ و ۳۵ درجه که در فشار ۱۵ پوند برای اینج مربع (۱/۰۳ اتمسفر) بدست آمده، در جدول شماره ۳ ارائه گردیده است. بطوریکه از این جدول برمی آید ضریب یکنواختی عموماً " با افزایش سرعت باد کاهش می یابد، لکن در برخی موارد وزش باد باعث

آب پاش F نسبت به تغییرات فشار کمتر

حساس بوده و هنگامیکه فشار از ۱۵ به ۲۰ پوند بر اینج مربع (۱/۰۳ به ۱/۳۷ اتمسفر) افزایش می یابد، ضریب یکنواختی بطور متوسط ۸/۹ درصد بالامی رود. بنظر می رسد که بالاتر بودن ضریب یکنواختی

آب پاش F نسبت به آب پاشهای نوع A و G و همچنین حساسیت کمتر آن نسبت به تغییرات فشار معلول تفاوت آنها در شکل دهانه آب پاشها باشد. آب پاش F با شکل دهانه ای که قبلاً در مورد آن شرح داده شد، باعث پخش بهتر آب شده و در عوض قطر خیس شده کمتری دارد.

آب پاش G با زاویه پرتاب ۳۶ و آب پاش F با زاویه پرتاب ۳۷ درجه در شرایط بدون وزش باد، بیشترین ضرایب یکنواختی را حاصل نموده اند. ۳- نحوه بارندگی^۱ آب پاشها با زوایای

پرتاب مختلف در شرایط بدون وزش باد:

نحوه بارندگی آب پاشهای A و G با زوایای پرتاب مختلف تحت فشار ۱۵ پوند برای اینج مربع (۱/۰۳ اتمسفر) در شکل شماره ۴ و همین منحنیها برای آب پاش نوع F در همین شرایط در شکل ۵ ارائه گردیده است. بارش زیاد در دورترین نقطه پرتاب آب (محیط دایره خیس شونده) علت اصلی کاهش ضریب یکنواختی است. افزایش زاویه پرتاب تا ۳۶ درجه برای آب پاشهای A و G و ۳۷ درجه برای آب پاش F، باعث کاهش میزان بارش در کناره^۲ محیط دایره خیس شونده گردیده و در نتیجه ضریب یکنواختی را افزایش داده است.

اصلاح یکنواختی گردیده و ضریب یکنواختی از حالت بدون باد بیشتر می شود. بعبارت دیگر وزش باد بارش بیش از حد را در نواحی محیطی کاهش داده و نتیجتاً ضریب یکنواختی افزایش می یابد.

جدول ۲- حداکثر فاصله پیشنهادی (روی خطوط جانبی و بین آنها) با زوایای پرتاب مختلف و فشارهای متفاوت تحت شرایط بدون وزش باد که ضریب یکنواختی مساوی یا بیش از ۸۰ درصد را بدست می دهد.

حداکثر فاصله پیشنهادی (ft x ft)			زوایای پرتاب (درجه)
۲۰ Psi	۱۵ Psi	۱۲ Psi	
آب پاشهای A و G:			
-	-	-	۶
۲۰x۲۰	-	-	۱۲
۲۰x۴۰	۲۰x۲۰	-	۱۸
۲۰x۵۰	۲۰x۴۰	-	۲۴
۲۰x۵۰	۲۰x۴۰	۲۰x۲۰	۳۰
۳۰x۵۰	۲۰x۵۰	۲۰x۲۰	۳۶
آب پاش F:			
-	-	-	۷
۳۰x۲۰	-	-	۱۳
۳۰x۴۰	۳۰x۳۰	-	۱۹
۴۰x۵۰	۳۰x۳۰	-	۲۵
۵۰x۵۰	۳۰x۴۰	-	۳۱
۵۰x۵۰	۴۰x۴۰	-	۳۷

جدول ۳- متوسط ضریب یکنواختی آب پاشهای نوع A و G تحت فشار ۱۵ پوند بر اینچ مربع (۱/۰۳ آتمسفر) با زوایای پرتاب مختلف در سرعت های متفاوت باد

سرعت باد (درجه)	زاویه پرتاب (درجه)	۲۰x۲۰ (ft x ft)	۲۰x۳۰ (ft x ft)	۲۰x۴۰ (ft x ft)	۲۰x۵۰ (ft x ft)	۳۰x۳۰ (ft x ft)	۳۰x۴۰ (ft x ft)	۳۰x۵۰ (ft x ft)	۴۰x۴۰ (ft x ft)	۴۰x۵۰ (ft x ft)
۰	۶	۶۸/۴	۴۱/۴	۴۶/۸	۳۶/۴	۴۴/۷	۳۲/۲	۲۱/۴	۲۶/۲	۱۷/۹
۱۲	۱۲	۷۱/۳	۶۵/۵	۵۷/۸	۵۷/۱	۵۳/۸	۴۹/۵	۴۴/۲	۴۰/۵	۳۰/۷
۱۸	۱۸	۸۱/۲	۷۳/۵	۷۲/۸	۶۶/۹	۶۴/۸	۶۱/۲	۴۶/۲	۵۱/۵	۵۶/۴
۲۴	۲۴	۸۷/۰	۶۹/۲	۸۴/۵	۷۲/۰	۵۹/۲	۶۷/۵	۵۷/۳	۶۱/۶	۵۴/۹
۳۰	۳۰	۸۹/۴	۶۹/۶	۸۳/۷	۷۵/۰	۵۶/۹	۶۸/۱	۶۲/۰	۶۲/۱	۵۰/۸
۳۶	۳۶	۹۳/۴	۷۸/۱	۸۲/۸	۸۵/۶	۷۳/۱	۷۳/۲	۷۷/۰	۷۳/۴	۶۵/۰
۴-۲ متر در ثانیه	۶	۷۲/۲	۶۵/۴	۶۳/۰	۴۳/۵	۵۲/۱	۴۸/۱	۳۴/۶	۴۶/۴	۲۸/۹
(۴۷/۴-۸/۹۵ مایل در ساعت)	۱۴	۹۱/۳	۸۲/۷	۷۹/۷	۵۶/۴	۸۰/۶	۷۳/۸	۵۳/۹	۶۸/۲	۴۷/۹
۲۲	۲۲	۸۸/۰	۷۳/۲	۷۲/۰	۵۷/۵	۷۸/۲	۶۸/۹	۵۵/۱	۶۰/۰	۴۸/۹
۳۰	۳۰	۹۳/۳	۸۷/۰	۸۶/۳	۸۱/۷	۸۲/۵	۸۱/۱	۷۶/۶	۷۸/۳	۷۴/۵
۴-۶ متر در ثانیه	۶	۷۰/۹	۶۸/۵	۵۷/۳	۲۴/۷	۵۲/۸	۴۶/۰	۲۷/۴	۳۸/۳	۱۷/۱
(۸/۹۵-۱۳/۴۲ مایل در ساعت)	۱۴	۹۰/۷	۸۱/۹	۷۸/۶	۵۴/۴	۸۱/۲	۷۱/۹	۵۱/۱	۶۳/۹	۴۲/۹
۲۲	۲۲	۸۷/۴	۸۳/۶	۷۲/۴	۵۷/۱	۸۰/۴	۷۰/۰	۵۵/۴	۶۱/۷	۴۹/۲
۳۰	۳۰	۹۰/۵	۸۵/۰	۷۴/۸	۶۸/۴	۸۰/۳	۷۳/۰	۶۶/۹	۶۵/۶	۵۷/۰

ضریب یکنواختی عموماً " با تغییر زاویه پرتاب تا حدود ۲۲ درجه، تغییر قابل ملاحظه ای نمی نماید ولی در آب پاش با زاویه ۳۰ درجه، سرعت زیاد باد باعث کاهش ضریب یکنواختی می گردد و این کاهش در فواصل زیاد آب پاشها از یکدیگر شدیدتر است.

بحث

مهمترین عامل موثر در کاهش ضریب یکنواختی در آبیاری بارانی با فشار خیلی کم، بارش زیاد آب در نواحی محیط خیس شده است. افزایش فشار بستنهای و یا با کمک افزایش زاویه پرتاب، بارش زیاد آب در نواحی محیطی را کاهش داده باعث افزایش ضریب یکنواختی می گردد (شکل های ۵ و ۴).

اثرات فشار بر شرح زیر است:

۱- هر چه فشار آب بیشتر باشد، پخش فوران آب بیشتر گردیده، شعاع خیس شده افزایش یافته، قطرات باران ریزتر شده و نحوه توزیع آب یکنواخت تر می گردد. در این موارد، نتایج حاصله تحت فشار خیلی کم آب با نتایج حاصله بوسیله اکثر کسانی که بر روی فشارهای متوسط و زیاد کار کرده اند مطابقت دارد. [کریستینسن (۴)، بیلانسکی و کیدر (۲) سگینر (۷) و کلر و همکاران (۵)]. وقتی که زاویه پرتاب خیلی کم است، فشار رل تعیین کننده داشته و مقدار ضریب یکنواختی با سرعت با کاهش فشار نقصان می یابد.

۲- مقدار ۲۰ درصد اختلاف فشار در طول خط جانبی که معمولاً بعنوان یک ضابطه کلی در طراحی آبیاری بارانی پذیرفته شده است در آبیاری

با فشار خیلی کم، چنانچه آب پاشها کاملاً متناسب انتخاب نگردیده باشند، ممکن است به ایجاد مشکلات جدی بیانجامد (جدول ۱).

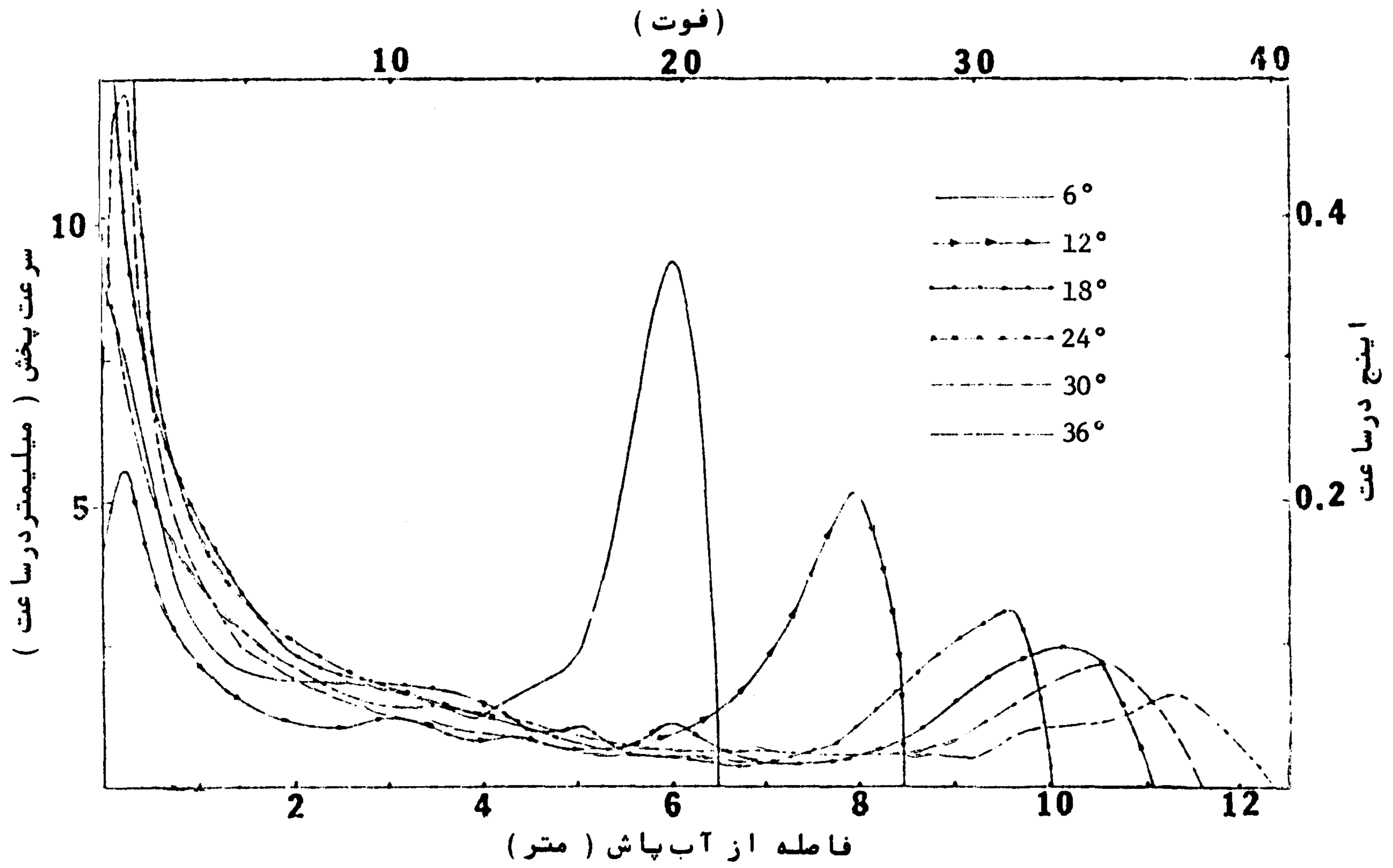
اثرات زاویه پرتاب بشرح زیر خلاصه می گردد:

۱- در شرایط بدون باد، افزایش زاویه پرتاب تا حدود ۳۶ درجه، باعث کاهش مقدار بارندگی در نواحی محیطی گردیده و در نتیجه باعث اصلاح یکنواختی پخش آب می گردد. فاصله پیشنهادی بین آب پاشها و فاصله بین خطوط جانبی، با این زاویه پرتاب تقریباً می تواند به بزرگی فواصلی باشد که در آبیاری بارانی با فشار متوسط در نظر گرفته می شود (جدول ۲).

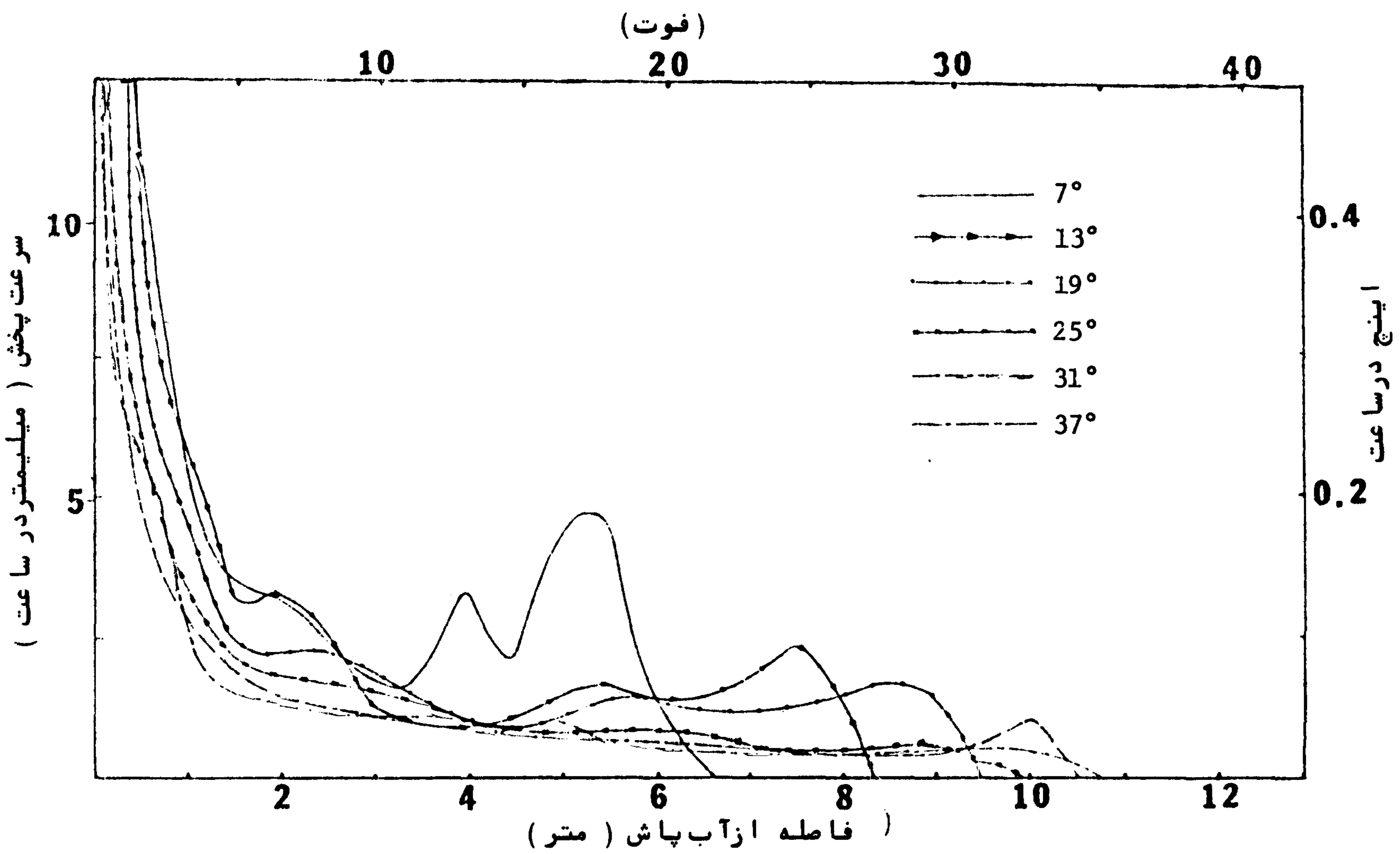
بعنوان مثال، در آب پاشهای نوع A و G فواصل ۲۰ فوت در ۵۰ فوت (۱/۶ متر در ۱۵/۲۵ متر) با فشار ۱۵ پوند برای اینج مربع (۱/۰۳ آتمسفر) و فواصل ۳۰ فوت در ۵۰ فوت (۱۵/۹ متر در ۱۵/۲۵ متر) با فشار ۲۰ پوند برای اینج مربع (۱/۳۷ آتمسفر) ضریب یکنواختی بیش از ۸۰ درصد را ایجاد می نمایند. همچنین در آب پاش نوع F نیز فواصل ۴۰ فوت در ۴۰ فوت (۲/۱۲ متر در ۱۲/۲ متر)، با فشار ۱۵ پوند برای اینج مربع (۱/۰۳ آتمسفر) و فواصل ۵۰ فوت در ۵۰ فوت (۱۵/۲۵ متر در ۱۵/۲۵ متر) می توانند ضریب یکنواختی بیش از ۸۰ درصد را که معمولاً مورد قبول اکثر طراحان است داشته باشند.

۲- در شرایط وزش باد با سرعت کم (۲ تا ۴ متر در ثانیه معادل ۴/۴۷ تا ۸/۹۵ مایل در ساعت)، زاویه پرتاب حدود ۳۰ درجه، بالاترین ضریب

شکل ۴ - نحوه بارندگی آب یاشهای A و G با زوایای مختلف در شرایط بدون باد و فشار ۱۵ psi

شکل ۵ - نحوه بارندگی آب پاش F با زوایای مختلف در شرایط بدون باد و فشار ۱۵ psi

قابل توجهی کاهش می‌یابد. آزمایشات انجام شده مشخص ساخته است که تغییرات ضریب یکنواختی در اثر وزش باد با شدت متوسط در آب‌پاش با زاویه پرتاب ۲۲ درجه بمراتب کمتر از آب‌پاش با زاویه ۳۰ درجه بوده است. در وزش باد با سرعت‌های بیشتر ممکن است بصلاح باشد که از آب‌پاشی با زاویه حدود ۲۲ درجه استفاده شود زیرا در این صورت تلفات بعلت تبخیر در انتقال ذرات بسیار ریز آب بوسیله باد نیز کاهش می‌یابد.

یکنواختی را عاید نموده است (جدول ۳). بعنوان مثال ضریب یکنواختی بطور متوسط در فواصل محاسبه شده در زاویه پرتاب ۳۰ درجه ۲۱/۰ درصد بیشتر از همین ضریب در زاویه پرتاب ۲۲ درجه بوده است.

۳- در شرایط وزش باد با سرعت بیشتر (۴ تا ۶ متر در ثانیه معادل ۸/۹۵ تا ۱۳/۴۲ مایل در ساعت)، زاویه پرتاب ۳۰ درجه یکنواختی بهتری را ایجاد نموده لکن مقدار ضریب یکنواختی با افزایش سرعت باد بسرعت کاهش می‌یابد. ضریب یکنواختی، بخصوص در فواصل بیشتر، بمیزان

REFERENCES

- 1- Allred, D.H. 1978. Very low pressure impact sprinkler performance with venturi and modified pin nozzles. M.S. thesis, Utah State University: 10-50.
- 2- Bilanski, W.K. & E.H. Kidder. 1958. Factors that affect the distribution coefficient. Transactions ASAE, Vol. 1, (1): 19-28.
- 3- Burt, C.M. & J. Keller. 1977. Very low pressure sprinkler irrigation. CID, Utah State University: 24 PP.
- 4- Christiansen, J.E. 1942. Irrigation by sprinkling, Bulletin 670, University of California: 124 PP.
- 5- Keller, J., A.W. McCulloch, R.M. Sherman & R.C. Mueller. 1967. Ames irrigation handbook, W.R. Ames Company, Woodland, California: 184 PP

6- Pair, C.H., W.W. Hinz, C. Reid & K.R. Frost. 1975. Sprinkler irrigation, American Irrigation Association, Silver Spring, Maryland: 615 PP.

7- Seginer, I. 1963. Water distribution from medium pressure sprinklers. J. ASCE, Vol. 89 (IR2): 13-28.

1

Jet Angle and Very -Low-Pressure Sprinkler Performance

M. AKRAM

Agricultural specialist , Agricultural Bank, Tehran, Iran.

Received for publication , March 10, 1984 .

ABSTRACT

The performance of several different Sprinklers with different trajectory jet angles operating at different very-low-pressure under no wind condition, were evaluated in terms of the uniformity coefficient. The angle of inclination of the risers on two of the better sprinklers were changed in order to simulate different trajectory angles. Tests were run at different pressures under no wind condition with 6 degree increments of trajectory angle. Finally, four different trajectory angles on one sprinkler were tested under wind conditions.

Under no wind condition, a trajectory angle about 36 degrees , and in low and medium winds (2 to 6 m/sec or 4.47 to 13.42 mph) a trajectory angle about 30 degrees resulted in better uniformities. Higher wind speeds ($> 6\text{m/sec}$ or 13.42 mph) caused a sharper decrease in the coefficient of uniformity, particularly for wider spacings.

1- The research was carried out under supervision and guidance of Dr. Jack Keller, Professor and Head, Department of Agricultural and Irrigation Engineering, Utah State University, Logan, Utah, U.S.A.